

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Andrey Grycové a Mgr. Patricie Adamičkové ve věci

žalobkyně: **D - Mobility Czech Republic s.r.o.**, IČO 07584466
sídlem Krocínova 333/3, 110 00 Praha 1 - Staré Město
zastoupená advokátkou JUDr. Ivanou Zahradníkovou
sídlem K Lukám 1071/19a, 142 00 Praha 4

proti
žalovanému: **T. D.**, narozený dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx - xxx
zastoupený advokátem Mgr. Janem Vargou
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

o zaplacení částky 99 571 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku pro uznání Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27. června 2024, č. j. 16 C 73/2024-41,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 6 715,50 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem pro uznání ze dne 27. června 2024, č. j. 16 C 73/2024-41, uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 99 571 Kč se zákonným úrokem z prodlení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. H.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

ve výši 11,75 % ročně z částky 99 571 Kč od 6. 3. 2022 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I) a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 24 581 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Ivany Zahradníkové (výrok II).

2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, jíž se žalobkyně domáhala zaplacení celkové částky 99 571 Kč v souvislosti s krátkodobým pronájmem vozidla Toyota C-HR, RZ xxx (dále jen „Vozidlo“) a jeho poškozením při dopravní nehodě. Žalobkyně provozuje webovou stránku www.anytime.cz a související aplikaci Anytime carsharing CZ (dále jen „aplikace“), prostřednictvím které poskytuje službu sdílených vozidel, kdy s klienty uzavírá smlouvu o pronájmu vozidel prostřednictvím aplikace s tím, že před každým pronájmem vozidla projevuje klient souhlas s Všeobecnými obchodními podmínkami žalobkyně (dále jen „VOP“). Ve dnech 4. 3. 2022 - 5. 3. 2022 si žalovaný pronajal od žalobkyně osobní automobil zn. Toyota C-HR, RZ: xxx (dále jen „Vozidlo“). Dne 5. 3. 2022 Policie ČR žalobkyni oznámila, že s Vozidlem došlo k dopravní nehodě, a to v době, kdy měl Vozidlo pronajaté žalovaný, přičemž dle zjištění Policie ČR žalovaný poskytl Vozidlo třetí osobě, která ale nebyla oprávněna dané Vozidlo užívat. Žalovaný tak odpovídá za vzniklou škodu vyčíslenou na částku 77 405,36 Kč a v souladu s článkem 10.15 VOP má dále žalobkyně nárok na úhradu administrativních nákladů ve výši 10 % ze způsobené škody, tj. částky ve výši 9 366,05 Kč (10 % ze způsobené škody 7 740,54 Kč + DPH 1 625,51 Kč). Dále žalobkyně požaduje smluvní pokutu ve výši 10 000 Kč, neboť se žalovaný dopustil užívání Vozidla v rozporu s VOP (VOP, příloha č. 1, bod 14). Konečně žalobkyně požaduje úhradu za pohotovostní výjezd jejího technického pracovníka k nehodě ve výši 1 000 Kč a náklady za odtah Vozidla ve výši 1 800 Kč. Předžalobní výzva byla žalovanému zaslána dne 23. 10. 2023.
3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, přestože byl usnesením soudu I. stupně ze dne 11. 4. 2024, č.j. 16 C 73/2024-36, doručeným mu dne 20. 5. 2024, vyzván, aby se k podané žalobě písemně do 30 dnů vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vyličil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení. Zároveň byl žalovaný v tomto usnesení poučen dle ustanovení § 114b odst. 5 o. s. ř. o tom, že jestliže se bez vážného důvodu k této výzvě soudu včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, zcela uznává.
4. Soud I. stupně shledal naplnění podmínek dle § 153a odst. 1, 3 o. s. ř., neboť žalovaný se ve stanovené lhůtě (do 19. 6. 2024) nevyjádřil, ani nesdělil, že by mu v tom zabránil vážný důvod, tudíž se má za to, že žalovaný žalobkyní tvrzený nárok uznal. Soud I. stupně proto žalobě zcela vyhověl rozsudkem pro uznání. O nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř.
5. Proti rozsudku podal včasné a přípustné odvolání žalovaný, přičemž zároveň v tomto podání požádal o prominutí zmeškání lhůty k vyjádření ve věci samé stanovené mu ve výzvě soudu I. stupně dle § 114b o. s. ř. Žalovaný je přesvědčen o tom, že by bylo nepřiměřeně přísné, pokud by mu zmeškání lhůty nebylo prominuto a pokud by se odvolací soud striktně soustředil na důvody vydání rozsudku pro uznání, když si je vědom toho, že tyto v jeho případě nastaly. Dále je třeba vzít v úvahu tvrzení žalovaného, která jsou hodna zvláštního zřetele spočívající v tom, že Vozidlo, jež bylo poškozeno v rámci nehody, si přes aplikaci Anytime nepůjčil žalovaný, ale A. N., který zneužil aplikaci Anytime žalovaného. O dopravní nehodě Vozidla se tak žalobce dozvěděl od zaměstnance žalobkyně, který mu také sdělil, že dopravní nehodu způsobil A. N.. Současně namítá vnitřní nekonzistentnost rozsudku, v němž je na jedné straně uvedeno, že žalovaný poskytl Vozidlo třetí osobě a zároveň, že způsobil dopravní nehodu, kterou nenahlásil žalobkyni ani Policii ČR a od nehody utekl. Žalobkyně tak v rámci žaloby zcela úmyslně zatajila, že Vozidlo neřídil žalovaný,

ale A. N.. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

6. Žalobkyně se k odvolání žalovaného písemně nevyjádřila, u ústního jednání odvolacího soudu navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
7. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek včetně předcházejícího řízení podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné.
8. Dle § 205b o. s. ř.: „*U odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).*“
9. Dle § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř.: „*Odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze odůvodnit jen tím, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát,*“
10. V daném případě soud I. stupně rozhodl ve věci rozsudkem pro uznání, přičemž návrh žalovaného na prominutí zmeškání lhůty k podání vyjádření k žalobě byl usnesením soudu I. stupně ze dne 26. 8. 2024, č. j. 16 C 73/2024-54, pravomocně zamítnut, jak se podává z obsahu spisu, tudíž v souladu s § 205b o. s. ř. mohou být odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.
11. V daném případě odvolací soud neshledal v průběhu řízení žádné vady ve smyslu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř., ostatně žalovaný v odvolání ani žádné netvrdil. V dané věci lze konstatovat, že byly splněny podmínky řízení ve smyslu § 103 o. s. ř., ve věci rozhodoval jako soud I. stupně věcně příslušný soud, jímž byl dle § 9 odst. 1 o. s. ř. okresní soud, a rozhodnutí soudu I. stupně nevydal vyloučený soudce, přičemž zároveň byl soud I. stupně správně obsazen dle § 36a odst. 2 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2024, neboť ve věci nešlo o pracovněprávní spor, tedy ve věci neměl rozhodovat senát. Žalovaný v odvolání rovněž netvrdil žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že v řízení nebyly splněny podmínky pro vydání rozsudku pro uznání, naopak žalovaný v odvolání fakticky připustil jejich naplnění. Navíc odvolací soud má jejich splnění za prokázané obsahem spisu, neboť soud I. stupně zaslal žalovanému usnesením dle § 114b odst. 1, 2 o. s. ř. výzvu, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení. Toto usnesení bylo žalovanému řádně doručeno do vlastních rukou a sám žalovaný v odvolání potvrdil, že výše uvedenou lhůtu zmeškal a nevyjádřil se. Žalovaný pak byl ve výzvě dle § 114b o. s. ř. řádně poučen ve smyslu § 153a odst. 3 o. s. ř., že v případě nevyjádření ani nesdělení vážného důvodu bránícího mu ve vyjádření, bude mít soud I. stupně za to, že je žalobní nárok uznáván a soud I. stupně rozhodne rozsudkem pro uznání. V daném případě je pak i splněna podmínka dle § 153a odst. 2 o. s. ř., neboť ve věci lze uzavřít a schválit smír.
12. S ohledem na skutečnost, že ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání, jsou zcela nepřípadné odvolací námitky žalovaného týkající se skutkového stavu, neboť tyto měl žalovaný uplatnit v rámci svého vyjádření, poté co mu byla doručena výzva dle § 114b o. s. ř. K těmto odvolacím námitkám nelze v odvolacím řízení přihlížet, a proto byl jako zcela nadbytečný zamítnut návrh na svědeckou výpověď Ing. H., jež byla navržena k prokázání tvrzení žalovaného ohledně toho, jakým způsobem

se žalovaný dozvěděl o dopravní nehodě, neboť výše uvedené skutečnosti jsou pro rozhodnutí o odvolání žalovaného zcela irelevantní.

13. S ohledem na shora uvedené je tak rozhodnutí soudu I. stupně správné, když věcně správným shledal odvolací soud i nákladový výrok, a proto jej postupem dle § 219 o. s. ř. potvrdil.
14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť i v odvolacím řízení byla zcela úspěšná žalobkyně a má tedy právo na jejich náhradu. Náklady žalobkyně v odvolacím řízení činí celkem 6 715,50 Kč a sestávají se z odměny za zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty 99 571 Kč za 1 úkon právní služby (účast na jednání odvolacího soudu dne 21. 5. 2025) ve výši 5 100 Kč/úkon, z paušální náhrady hotových výdajů za 1 úkon dle § 13 odst. 1, 4 a. t. ve výši 450 Kč/úkon, a z 21 % DHP ve výši 1 165,50 Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 211 a § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o. s. ř., a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 5.

Praha 21. května 2025

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu